Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Tina Llobregat / Tres Salts

Talamanca

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Pista forestal Viladordis-Talamanca km 4, 08279 Talamanca
Emplaçament	Pista forestal Viladordis-Talamanca. Un cop creuem el riu seguim uns 600m i la trobem l'esquerra

Coordenades:

Latitud:	41.72442
Longitud:	1.87787
UTM Est (X):	406667
UTM Nord (Y):	4619788

Classificació

Número de fitxa	08277-9
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Contemporani
Segle	XVIII-XX
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Tant l'estructura com l'entorn es troben en perfectes condicions. Ha estat reformada recentment.
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BCIN
Europea – Atributs inspire:	National Monument Record – Agricultura
Observacions protecció:	BCIL 616-I / Incoat BCIN 21/12/2017
Data aprovació:	dj., 21/12/2017 - 12:00
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 001A00019
Autoria de la fitxa	Quim Serdà Manau

Data de registre de la fitxa: dj., 10/05/2007 - 02:00

Descripció

Es tracta d'un conjunt format per una tina i una barraca totalment reformats. La part inferior dels murs de la tina és feta amb pedra amorterada i forma l'estructura per al suport del dipòsit. L'interior del dipòsit és recobert de rajoles de ceràmica envernissada lleugerament corbades; la seva obertura superior, on es recolzaria el brescat, es presenta tapat amb peces ceràmiques amorterades i, al centre, hi ha un orifici de forma rectangular de 60 cm per 80 cm. La part superior dels murs és feta amb pedra sense material d'unió i s'hi localitza una finestra i l'entrada a la tina. L'entrada és feta amb ambdós muntants verticals sobre els quals es recolza la llinda. Sobre els murs hi ha una filada de pedres més planeres que constitueix el voladís. La coberta està feta amb el mètode d'aproximació de filades. El desnivell per accedir a la tina és resolt amb una rampa feta amb pedra i coberta amb sorra. La construcció ha estat feta amb carreus de diferent mida; i el seu estat de conservació és molt bo, doncs com hem dit, ha estat reformada recentment. Planta: circular Orientació: Nord Porta (alçada x amplada): 138 cm x 78 cm Diàmetre interior: 225 cm Alçada del dipòsit: 320 cm Volum en litres: 12.720 Gruix de les parets: 57 cm Rajoles: 39'5 cm x 39'5 cm Conservació de les parets: bé Conservació del sostre: bé Conservació de les rajoles: bé AADD (2005:156)

Història

El recipient fonamental per a l'elaboració del vi al Bages a partir del segle XVII era la tina. A l'edat mitjana la verema era xafada en un recipient de fusta que es coneixia amb el nom de follador i el most s'abocava després en un cup de fusta on es fermentava. L'evolució va portar a la construcció de cups o tines de pedra. Eren rodones o quadrades, fetes amb pedra i morter de calç i impermeabilitzades amb cairons o grans rajoles envernissades de color rogenc. Les tines enmig de les vinyes són la mostra més viva del passat vitivinícola de la comarca del Bages. A principis del XVIII la vinya ja era molt important a la zona del pla. A partir d'aquest moment es va viure una extensió del conreu al Bages, fet que farà proliferar la construcció d'aquest tipus d'estructures de tipus rural. La dificultat de transportar la verema per camins de bast, és a dir, per camins on només passava un animal, i la mateixa escassetat d'animals, determinà la localització de les tines. Tenir la tina a casa era l'opció més lògica en els pobles del pla, on les distàncies eren petites i els camins més bons permetien transportar la verema fins a casa. La problemàtica es presentava en llocs com el terme de Talamanca, d'orografia accidentada, d'hàbitat dispers, i amb camins dolents i enfilats que feien la distància entre la vinya i la casa més llarga. Una opció davant d'això doncs, consistia a construir la tina a tocar del mas principal, mentre que l'altre opció fou construir la tina a la mateixa vinya, de manera que, quan es veremava el raïm, anava directe a la tina. Amb la fil·loxera i el progressiu abandonament del camp a principis del segle XX, aquestes tines entren en desús. BALLBÈ (1993:7) Les tines enmig de les vinyes responen a un fenomen exclusiu de les Valls del Montcau. Cap altra comarca vitícola de Catalunya gaudeix d'aquest tret específic.

Bibliografia

AA.DD (2005). Tines a les valls del Montcau. Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. Farell Editors, Sant Vicenç de Castellet. BALLBÈ, Miquel (1993). Tines al mig de les vinyes a la comarca del Bages. Centre d'Estudis del Bages, Manresa.

